

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/413/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112240527
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8112240527.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zastúpená Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00166073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

žalobu zamieta,
konanie vedené na Okresnom súde v Humennom pod sp.zn. 5C 349/2012 v y l u č u j e
na samostatné konanie,
konanie vedené na Okresnom súde v Humennom pod sp.zn. 5C 352/2012 v y l u č u j
e na samostatné konanie,
konanie vedené na Okresnom súde v Humennom pod sp.zn. 5C 360/2012 v y l u č u j e
na samostatné konanie,
náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručенou Okresnému súdu Humenné dňa 27.9.2012 (zapísanej pod sp.zn. 5C 349/2012) žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na náhradu majetkovej škody vo výške 175,- eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 110,64 eur, prípadne aby medzitýmny rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Humenné, ktorý nerozhodol o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote.

Rovnakých nárokov s menšími odchýlkami domáhal žalobca aj ďalšími žalobami voči rovnakej žalovanej a to v konaniach, ktoré boli spojené na spoločné konanie pôvodne vedené pred Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 5C 349/2012, 5C 350/2012, 5C 351/2012, 5C 352/2012, 5C 353 /2012, 5C 354 /2012, 5C 358/2012, 5C 360/2012, 5C 361/2012.

Žalobca uvádzal, že v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor postupoval podľa procesnej úpravy obsiahnutej v exekučnom poriadku a predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu. Žalobca pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 10.8.2009 a podal postupom podľa ustanovenia § 44 ods. 8 exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora.

V tejto súvislosti bola podľa procesných pravidiel založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do tridsiatich dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti; ani vyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopismi príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. Generálne žalobca inicioval exekučné konanie formou zápisnice spisovanej u zvoleného súdneho exekútora. Exekučný súd neoznámil žalobcovi spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania na všeobecnom súde.

Opísaný postup exekučného súdu hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 44 ods. 7 Exekučného poriadku a od 1.12.2006, podľa ustanovenia § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietiahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpila, až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatnil náhradu nemajetkovej škody predstavujúcu účelne vynaložené náklady spojené s jeho nečinnosťou vo veci, a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca v tomto období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur; na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,- eur. Celkovo vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky sumu 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 20.2.2013 žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. V prvom rade mala za to, že návrh je zmätočný, keďže žalobca síce uviedol dôkazy na preukázanie svojho nároku, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Mala za to, žalobný návrh je podaný predčasne, nakoľko neuplynula šesťmesačná lehota na predbežné prerokovanie nároku, pričom žalobca na predbežné prerokovanie podaných žiadostí neposkytol žiadnu súčinnosť, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. Tiež poukázala na to, že pre vznik zodpovednosti nie sú splnené všeobecné podmienky, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím respektíve nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. K samotnému úradnému postupu poukázala na to, že v určitých prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú lehotu na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora, nakoľko s týmto rozhodnutím je spojené rozhodnutie aj o trovách doterajšieho exekučného konania tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie u pôvodného exekútora, a to aj v prípade keď pôvodný súdny exekútor neposkytne exekučnému súdu súčinnosť. V prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekoná o návrhoch žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy podaním sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Pokiaľ žalobca tento prostriedok nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka. Pri uplatnených nárokoch, pri ktorých došlo k uplynutiu tridsaťdňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009 uplatnila námietku premĺčania. Žalovaná ďalej namietala vyčíslenie materiálnej škody, keď mala za to, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové.

K nemajetkovej ujme žalovaná uviedla, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu, pričom vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur je nesprávne.

Žalovaná ďalej poukázala na postupy žalobcu vo vzťahu spotrebiteľom, na ktoré poukázala aj Európska komisia, Generálne riaditeľstvo pre spravodlivosť, v liste adresovanom stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii. Vzhľadom k tomu, že išlo o spotrebiteľský vzťah, bolo namieste

podrobné skúmanie akéhokoľvek podania žalobcu a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, keď v prípade žalobcu nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa (povinného v exekučnom konaní). Žalovaná má zato, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj porušenie práva. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy.

Žalobcovi bol termín pojednávania oznámený, právny zástupca žalobcu mal doručenie riadne vykázané. Listom doručeným súdu dňa 4.6.2014 elektronicky právny zástupca žalobcu žiadal o odročenie pojednávania a ako dôvod uviedol kolíziu s iným pojednávaním. Kolíziu pojednávania tohto istého účastníka v tom istom termíne a na rôznych súdoch, o ktorej právny zástupca vedel v dostatočnom časovom predstihu, ako dôvod na odročenie pojednávania, nemožno považovať za akceptovateľnú (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 68/1998 zo dňa 13.01.1999). Zo spisu vyplýva, že právny zástupca žalobcu predvolanie na pojednávanie súdu, ktoré sa konalo dňa 5.6.2014 prevzal dňa 5.5.2014. Pokiaľ už v tom čase mal vedomosť o konaní iného pojednávania, bol povinný požiadať o odročenie pojednávania v dostatočnom predstihu, a nie deň pred konaním pojednávania. Pokiaľ v tom čase ešte nemal vedomosť o konaní iného pojednávania, nebol dôvod na žiadosť o odročenie v tejto veci, ale mal požiadať o odročenie pojednávania vo veci, v ktorej sa termíne pojednávania dozvedel neskôr. Súd tiež poukazuje na to, že je všeobecne známe, že žalobca podal veľký počet žalobných návrhov na začatie konania, v ktorých splnomocnil na zastupovanie toho istého právneho zástupcu, ktorý udelené plnomocenstvo prijal, a preto je zodpovedný za personálne zabezpečenie zastupovania žalobcu na jednotlivých pojednaniach. Na základe uvedeného súd nepovažoval kolíziu s iným pojednávaním za dôvod na odročenie pojednávania tak, ako ho má na mysli ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, preto vec prejednal neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

Žalovaná mala doručenie riadne vykázané, na pojednávanie sa nedostavila, listom doručeným súdu dňa 30.5.2014 svoju neúčasť písomne ospravedlnila, o odročenie pojednávania nežiadala, preto súd vec prejednal v jej neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými v spise, a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a dospel k takémuto právneho záveru :

V právnej veci vedenej na Okresnom súde v Humennom sp.zn. 5C 350/2012, povinného: Q. D., 6Er 128/2003, z exekučného spisu mal súd zistené, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný súdnym exekútorom Ing. Bc. Karolom Mihalom dňa 30.5.2003 (teda v znení Exekučného poriadku účinnom do 31.08.2005), poverenie vo veci bolo vydané dňa 9.6.2003, dňa 21.11.2010 bol exekučnému súdu doručený návrh na zmenu exekútora, podaním zo dňa 9.12.2010 žiadal exekučný súd súdneho exekútora o oznámenie, či si náhradu trov exekúcie žiada priznať, súčasne bol žiadaný exekučný spis, na ktorý súdny exekútor reagoval dňa 23.12.2010, dňa 3.2.2011 bolo vydané rozhodnutie o zmene exekútora.

V právnej veci vedenej na Okresnom súde v Humennom sp.zn. 5C 351/2012, povinného: V. Q., 11Er 180/2003, žalobca namietol, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase a tvrdil, že v predmetnom prípade neexistovala neexistuje žiadna okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi, tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe, poukázal na to, že sa dozvedel o všetkých okolnostiach v priebehu skutkového deja, ktorý vyústil k porušeniu jeho práv a spôsobenej škody po doručení uznesenia exekučného súdu o zmene exekútora žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 175,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy 276,60 eur.

Z exekučného spisu 11Er 180/2003 mal súd zistené že návrh na udelenie poverenia o vykonanie exekúcie bol doručený nesprávne miestne nepríslušnému súdu dňa 26.6.2003, ktorý bol miestne príslušnému súdu doručený dňa 21.7.2003, poverenie bolo vydané dňa 29.9.2003, oprávnený podal návrh na zmenu exekútora dňa 21.11.2010, pričom podaním zo dňa 29.11.2009 bol súdny exekútor žiadaný, aby sa v lehote desiatich dní písomne vyjadril a vyčíslil trovy exekúcie a zaslal exekučný spis. Uvedené podanie bolo doručené dňa 2.12.2010, a žiadané vyčíslenie trov súdnej exekúcie a spis

predložil dňa 9.12.2010, súdom následne bol žiadaný súdny exekútor, aby predložil v lehote desiatich dní kópiu technického preukazu vozidla, ktorú predložil dňa 24.2.2011 následne dňa 20.4.2011 súd rozhodol o zmene súdneho exekútora, pričom podľa spisov, ďalej bolo vedené šetrenie za účelom zistenia pobytu povinného a preto uznesenie o zmene exekútora nadobudlo právoplatnosť až dňa 23.3.2012.

V právnej veci vedenej na Okresnom súde v Humennom sp.zn. 5C 353/2012, povinného: Q. K., 5Er 647/2006, žalobca namietol, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase a tvrdil, že v predmetnom prípade neexistovala žiadna okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietiahmi, tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po dlhej dobe, poukázal na to, že sa dozvedel o všetkých okolnostiach v priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práva spôsobenej škody. Z exekučného spisu mal súd zistené že návrh na vykonanie exekúcie bol súdu doručený dňa 26.9.2006, dňa 4.10.2006 bolo vydané poverenie, dňa 15.11.2010 bol podaný podnet na čiastočné zastavenie exekúcie zo strany súdneho exekútora a dňa 21.11.2010 bol podaný návrh na zmenu súdneho exekútora zo strany oprávneného, podaním zo dňa 27.4.2011 bol stály rozhodcovský súd žiadaný, aby predložil exekučnému súdu spis, dňa 24.3.2011 bolo doručené exekučnému súdu vyjadrenie oprávneného podnetu súdneho exekútora na čiastočné zastavenie exekúcie. Dňom 9.5.2011 bol predložený stálym rozhodcovským súdom spis. Dňa 9.11.2011 bolo vydané uznesenie exekučným súdom, ktorým súd exekúciu zastavil z dôvodu, že dojednania rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojom dôsledku tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, proti tomuto rozhodnutiu bolo podané dňa 8.12.2011 odvolanie oprávneného o, ktorom rozhodol odvolací súd dňa 15.3.2012, takže potvrdil uznesenie prvostupňového exekučného súdu.

V právnej veci vedenej na Okresnom súde v Humennom sp.zn. 5C 354/2012, povinnej: J. Y., 11Er 182 /2003 žalobca namietol, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase ak tvrdil, že v predmetnom prípade neexistovala neexistuje žiadna okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietiahmi, tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po dlhej dobe, poukázal na to, že sa dozvedel o všetkých okolnostiach v priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody. Z exekučného spisu mal súd zistené že návrh na udelenie poverenia bol súdu doručený dňa 21.7.2003 (teda v znení Exekučného poriadku účinnom do 31.08.2005) poverenie bolo vydané 29.9.2003. Návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 21.11.2010 podaním zo dňa 29.11.2010 exekučný súd žiadal súdneho exekútora o vyjadrenie sa k trovám exekúcie a o predloženie exekučného spisu. Následne exekučný súd dňa 26.4.2011 rozhodol o zmene súdneho exekútora.

V právnej veci vedenej na Okresnom súde v Humennom sp.zn. 5C 358 /2012, povinného: V. X., 15Er 365/2004, návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený exekučnému súdu dňa 20.12.2004 (teda v znení Exekučného poriadku účinnom do 31.08.2005) doplnenie návrhu bolo doložené dňa 8.12.2004, po teréne bolo vydané dňa 26.1.2005 a návrh na zmenu súdneho exekútora bolo exekučnému súdu doručený 2.7.2009. Podaním zo dňa 9.11.2009 bola súdna exekútora bola exekučným súdom žiadaná o vyjadrenie sa k trovám exekúcie a predloženiu exekučného spisu na túto výzvu súdna exekútorka reagovala listom zo dňa 25.11.2009. Exekučný súd následne rozhodol uznesením zo dňa 5. 4. 2012 právoplatným dňa 3.4.2013 takže zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora aj exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolania oprávneným o, ktorom rozhodoval odvolací súd a odvolanie odmietol. V právnej veci vedenej na Okresnom súde v Humennom sp.zn. 5C 361/2012, povinného: R. B., 15Er 306/2003, (teda v znení Exekučného poriadku účinnom do 31.08.2005) z exekučného spisu mal súd zistené, že návrh na vydanie poverenia bol súdu doručený 1.12.2003 poverenie bolo vydané 13.1.2004, návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený dňa 2.7.2009 podaním zo dňa 9.11.2009 bol žiadaný súdny exekútor, aby sa vyjadril k návrhu a či si uplatňuje trovy konania načo reagoval 25.11.2009. Exekučným súdom vydané uznesenie dňa 5.4.2012, ktorý návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol ,exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky pri vydávaní exekučného titulu - notárskej zápisnice, ktorá nemá vlastnosť spôsobilého exekučného titulu. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie ako aj návrh na prerušenie konania do vyriešenia prejudiciálnej otázky. Odvolací súd uznesením zo dňa 15.3.2013 odmietol odvolanie oprávneného nakoľko zo spisu vyplynulo, že oprávnený podal odvolanie oneskorene.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania návrhu), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) (v znení účinnom do 31.08.2005), ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na

vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku, konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Podľa §44 ods. 8 exekučného poriadku v znení účinnom od 31. 8. 2005 oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Režim zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Zodpovednosť za škodu vznikne, ak sú splnené zákonom stanovené predpoklady (podmienky), a to protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody (kauzálny nexus).

Dôkazné bremeno preukázania základných predpokladov zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci má poškodený. To znamená, že poškodený musí preukázať, že mu vznikla škoda, že táto škoda bola spôsobená protiprávnym konaním orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a napokon, že medzi vznikom škody a protiprávnym konaním existuje príčinná súvislosť. Škodou je majetková ujma, ktorá spočíva v zmenšení reálne existujúceho majetku, vrátane nákladov spojených so vznikom a zisťovaním škody. Súčasťou škody sú aj „márne vynaložené náklady“. Protiprávne konanie orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci môže spočívať v nezákonnom rozhodnutí alebo v nesprávnom úradnom postupe, ktorý môže tiež spočívať v nesprávnom konaní alebo v konaní bez splnenia zákonných podmienok, ale aj v nekonaní (nečinnosti), či v porušení povinnosti uskutočniť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom určenej lehote, prípadne nevydanie rozhodnutia vôbec. Pri ktoromkoľvek z vyššie popísaných postupov ide o porušenie právnej povinnosti, teda povinnosti vyplývajúcej z právneho predpisu. Z hľadiska príčinnej súvislosti je potrebné preukázať, že vznik určitej škody je bezprostredným (priamym) následkom reálneho protiprávneho konania (opomenutia) určitého konkrétneho orgánu verejnej moci. Príčinná súvislosť predpokladá, že ide o také účinky protiprávneho konania (opomenutia), ktoré výlučne vyvolávajú vznik škody.

Právna úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci umožňuje poškodenému domáhať sa svojho nároku na súde v prípade, že príslušný orgán neuspokojí jeho nárok alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. V súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Na základe vyššie uvedeného súd v prvom rade skúmal, či nárok na náhradu škody nebol na súde uplatnený predčasne, to znamená, či sa žalobca obrátil so svojim nárokom na náhradu škody na príslušný orgán pred podaním žalobného návrhu. Nakoľko v danej veci žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom súdu, je orgánom príslušným na predbežné prerokovanie tohto nároku Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. A námietka žalovanej strany ohľadom predčasne uplatneného nároku na súd nie je dôvodná. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 154 ods. 1 O. s. p.). Nie je sporné, že žalobca podal u žalovanej strany žiadosť o predbežné prejednanie nároku, dňa 23.04.2012. Žalovaná strana, ako príslušný orgán, neuspokojil nárok na náhradu škody alebo jeho časť žalobcu do šiestich mesiacov, odo dňa prijatia žiadosti (§ 16 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Zbierky zákonov), a preto v čase rozhodovania súdu, boli splnené podmienky pre rozhodnutie vo veci samej.

Následne súd skúmal či v danej veci sú splnené všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, a to protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody.

Žalobca sa žalobným návrhom domáhal zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v 30-dňovej zákonnej lehote a postupoval so zbytočnými priet'ahmi.

Ide teda o nárok zo zodpovednosti za škodu spôsobenú neprávnyim úradným postupom súdu, ako orgánu verejnej moci. Nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade porušenia povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, v prípade nečinnosti orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a v prípade zbytočných priet'ahov v konaní.

Rozhodovacia činnosť súdu je proces, v ktorom vecne a miestne príslušný súd rozhoduje o právach a právom chránených záujmoch účastníkov konania. Úlohou súdu je vydať zákonné a zároveň spravodlivé rozhodnutie. Pre takéto rozhodnutie súdu je potrebné, aby bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu. Aj keď zákonodarcom nie je stanovená lehota na vydanie rozhodnutia súdu, súd je povinný postupovať bez zbytočných priet'ahov.

Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že nesprávny úradný postup exekučného súdu nezistil. Postup exekučného súdu vo všetkých spojených veciach bol v súlade so zákonom, o návrhu na zmenu exekútora rozhodoval bezprostredne po doručení všetkých podkladov potrebných pre rozhodnutie (exekučného spisu a vyúčtovania), napriek tomu, že zákon mu nestanovoval žiadnu zákonnú lehotu na rozhodnutie.

Otázku zákonom ustanovenej lehote na rozhodnutie v danej veci sa súd riešil vyššie. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že súd postupoval so zbytočnými priet'ahmi, súd konštatuje, že prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehote automaticky neznamená postup súdu so zbytočnými priet'ahmi.

Pojem zbytočné priet'ahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako priet'ahy zbytočné v zmysle ust. čl. 48 ods. 2 Ústavy (napr. nález Ústavného súdu IÚS63/00).

Ústavný súd poukázal na to, že už v predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu v trvaní aj niekoľkých mesiacov ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. V obdobnej veci uviedol, že v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v relevantnom čase už 15-dňová lehota od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti na vykonanie exekúcie.

V uvedenom ustanovení je výslovne uvedené, že táto lehota sa nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c), a), d) Exekučného poriadku, teda notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok (čo bolo aj v daných právnych veciach). Dôvodom tejto výnimky je nutnosť preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomnosti, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie.

V čase rozhodovania pred Ústavným súdom bolo už o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia rozhodnuté a doba rozhodovania o tejto žiadosti v trvaní viac ako 13 mesiacov by vo všeobecnosti nebola ústavne udržateľná, ale v okolnostiach daného prípadu, keď Ústavnému súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že sťažovateľka podávala žiadosti o udelenia poverení na vykonanie exekúcie hromadne, teda v rovnakom čase zaťažovala všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom na čo musela počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane všeobecného súdu, ktoré spôsobilo, že o jej žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, čo je možné považovať za ústavne akceptovateľné.

Z uvedeného dôvodu bola sťažnosť sťažovateľky - žalobcu odmietnutá ako neopodstatnená.

V predmetnom konaní a v spojených veciach súd nemal za preukázané nesprávny úradný postup - existenciu priet'ahov v konaniach ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnyim úradným postupom.

Zo zhodného dôvodu a s poukazom na vyššie citované rozhodnutie Ústavného súdu SR nebolo možné konštatovať zbytočné priet'ahy v konaniach exekučného súdu v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V uvedených veciach exekučný súd konal sústredene bez priet'ahov a tvrdená nečinnosť exekučného súdu žalobcom v predmetných spojených žalobách nezodpovedala skutočnosti.

Súd dospel k záveru, že vo všetkých prípadoch, ktoré sú predmetom tejto žaloby, dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti o rozhodnutie o zmene exekútora do vydania rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o zmene exekútora nie je takej povahy, že by predstavovala porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa názoru súdu v ďalšom žalobca nepreukázal ani predpoklad zodpovednosti za škodu a to existenciou majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, pričom súd v tomto smere sa stotožnil s argumentáciou žalovaného a dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal vynaloženie uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky, pretože nepostačuje len jeho tvrdenia o tom, že mu tieto náklady vznikli.

Na základe uvedeného preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Čo sa týka vylúčených vecí vedených pôvodne na Okresnom súde v Humennom tieto súd vylúčil na samostatné konanie nakoľko exekučný spis týkajúci sa jednotlivých povinných, exekučným súdom predložený do rozhodnutia súdu nebol a v tejto časti je potrebné zabezpečiť tieto spisy .

Podľa § 112 ods. 2 O.s.p., ak sa v návrhu na začatie konania uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd veci spojil, môže súd niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal z dôvodu, že žalobca bol v spore neúspešný a žalovanej trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Proti výroku o vylúčení vecí nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.